

Probleme – Probleme - Problema

De: Jim Hohnberger

Problemele actuale ne pot îndepărta cu adevărat de la „Problema” vieții? Nu numai că cred că pot, dar știu că o și fac. Mulți creștini sinceri sunt în mod constant și continuu distrași „de la problemă”. Dumnezeu ne așteaptă pe toți să ne prindă de mână. Inimile noastre s-au predat total și în mod complet și au fost susținute în mod continuu și constant prin credința vie într-un Salvator prezent.

Solomon, cel mai înțelept om care a trăit vreodată, ne-a îndemnat „*Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții.*” Proverbe 4:23. **Vedeți, cea mai mare problemă din viața creștină este să vă predați inima complet lui Dumnezeu. Aceasta este „Problema”** care, în general, se pierde din vedere în problemele zilei. Din păcate sunt mulți în ambele părți, care se luptă pentru probleme, dar nu au câștigat bătălia în inimile lor, deoarece spiritul lor dovedește că nu sunt complet predați domniei lui Iisus Hristos. Se pare că își găsesc „religia” în apărarea și dezbaterea problemelor, mai degrabă decât într-o viață care este cu adevărat „*ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.*” Coloseni 3: 3.

Spiritul lor puternic de argumentare, controversă, control, cenzură nerezonabilă și mustrare dau dovadă că nu cunosc un Salvator prezent care să-i poată ține departe de „Eu”. Așadar, ne-am putea întreba ce au de oferit cu adevărat?

Cea mai mare dificultate după ce inima a fost complet predată este experiența zilnică, moment cu moment de a păstra inima „ascunsă” cu Hristos în Dumnezeu. Aici se află următoarea „Problema” a adevăratei religii, odată ce inima s-a predat total și complet lui Hristos. Aceasta este ceea ce face cu adevărat din calea vieții o cale îngustă și din ușă într-adevăr o ușă strâmtă și ni se spune că „*puțini sunt cei care o află.*” Matei 7:14.

A trebuit Hristos să se confrunte cu problema liderilor religioși care voiau să-l abată și să-l prindă în dezbateri și controverse pe probleme? Cu siguranță a făcut-o și ne-a lăsat scurte mențiuni despre cum să rezolvăm unele dintre aceste probleme. Găsim în Luca 20: 1-8, subiectul autorității. Aici Isus propovăduiește o evanghelie mântuitoare atunci când liderii bisericii se apropie de el și încearcă să-l conducă la controverse întrebând: „*cu ce putere faci Tu aceste lucruri, sau cine Ți-a dat puterea aceasta?*”

Acum, autoritatea este într-adevăr o chestiune foarte importantă, dar Hristos știa că dacă inimile acestor conducători nu se află într-o stare complet predată sau nu doresc să intre într-o predare deplină, nu ar face nici un „bine salvator” să discute cu ei cu ce autoritate El învăța și predica Evanghelia mântuitoare. Așadar, în loc să le răspundă, le-a pus o întrebare menită să aducă introspecție în propriile lor inimi și vieți. Când a devenit clar că nu vor fi sinceri în propriile lor inimi, el a spus: „*Nici Eu n-am să vă spun cu ce putere fac aceste lucruri.*” În această situație, Hristos a refuzat să intre în subiectul lor, deoarece era evident că motivele lor erau doar să-i discrediteze viața și lucrarea. Am putea să ne întrebăm ce am fi făcut noi! Cred că majoritatea dintre noi am fi trecut la dezbaterea problemei. Dar Hristos știa că nu va produce un „bine salvator”. El a văzut că inimile lor aveau doar răutate împotriva Lui și a știut că tăcerea este cea mai bună apărare. Toți am face bine să urmăm exemplul Său și să optăm pentru tăcere, în majoritatea acestor situații, deoarece uneori este cea mai bună apărare, cu excepția cazului în care, desigur, interlocutorul caută sincer adevărul și înțelegerea.

De asemenea, găsim în Luca 20: 19-26 că preoții cei mai de seamă și cărturarii au trimis iscoade care se prefăceau a fi oameni drepecți „ca să -L prindă cu vorba, și să -L dea pe mîna stăpînirii și pe mîna puterii dregătorului.” Care este problema de data aceasta? Recolectarea impozitului. Dar Hristos nu a intrat în intrigile lor, ni se spune: „El a văzut viclenia lor și le-a spus: „*Pentru ce mă ispitiți?*” Misiunea lui Hristos era să transmită o Evanghelie mântuitoare, pentru a dezlega sufletele oamenilor de sine și de păcat, nu pentru a discuta despre bani. Fie ca toți să învățăm din exemplul lui Hristos când a răspuns: „*Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.*” El a lăsat conștiința individuală să ia decizia și a evitat din nou controversele inutile cu antagoniștii asupra problemei pe care o ridicau. Gândul semnificativ din acest pasaj este că „*Nu L-au putut prinde cu vorba înaintea norodului.*” Cu alte cuvinte, modul lui Hristos de a face față problemei banilor a fost să o lase pe seama conștiinței individuale. Și noi am fost avertizați prin scrieri inspirate că: „*Cu cât trebuie să vorbești mai puțin despre zeciuală ... cu atât vei fi mai sensibil.*” Spalding și Magan 215. Majoritatea dintre noi ar face bine să

urmăm acest sfat, deoarece, în timp ce dezbaterem problema, Evanghelia mântuitoare nu este predicată și sufletele sunt pierdute!

Incapabili să-l prindă pe Hristos în chestiuni de autoritate sau bani, ei îi trimit acum un învățător al legii, „ispitându-l” în dispută și dezbateri. Pentru că aceasta era religia fariseilor și saducheilor; lupta și dezbateri. Puteți citi despre acest lucru în Matei 22: 34-40. „*Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege? Dar, din nou, Isus a ignorat problemele și a abordat direct „problema”.*

Nu erau cu adevărat îndrăgostiți de Dumnezeu și nici toată inima, sufletul și mintea lor nu au fost predate lui Hristos. Acest lucru este valabil în majoritatea cazurilor astăzi, ne certăm cu privire la problemele periferice, în timp ce majoritatea dintre noi suntem lipsiți de o viață predată în totalitate și în mod complet lui Isus Hristos, probabil nu teoretic, dar cu siguranță în practica zilnică.

Când saducheii au venit la Hristos vrând să-L prindă cu întrebarea a cui soție ar fi la înviere o femeie care a avut șapte soți, Isus a mers direct la „problemă”. „*Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu*”. Matei 22:29. Hristos aici indică faptul că, nu numai că trebuie să cunoaștem Scripturile cu privire la treburile zilei, ci trebuie să experimentăm și puterea lui Dumnezeu în viața noastră de zi cu zi. Echilibru, asta ne lipsește la toți. Nu trebuie doar să avem adevărul din punct de vedere intelectual, ci și prin experiență. Adevărul trăit în viața noastră zi de zi, aici se vede adevărata putere a Evangheliei.

Mă întreb ce ne-ar spune Hristos tuturor astăzi! „Greșim” în a face față tuturor problemelor periferice, în timp ce viața noastră - căsătorii - familii - biserici și slujbe sunt lipsite de puterea lui Dumnezeu de a ne feri de **eu și de păcat**? Oriunde merg, indiferent de zonă, văd case pline de cărți, tratate, CD și videoclipuri care se ocupă de probleme periferice.

Totuși, în timp ce eram în aceste case și familii, am observat că regula, mai degrabă decât excepția, este de a da loc iritației, furiei, poftii de mâncare, bârfelor, mândriei, iubirii de suprație, blestemului, coniecturilor rele, amărăciunii, glumelor, calomniei sau pasiunii rele. Prieteni, trebuie să dobândim un caracter creștin și o experiență care să ne ferească de aceste păcate. Mi se pare că aceasta este „problema”. Este posibil ca mulți dintre noi să avem intenții bune în a dobândi cunoștințe teoretice cu privire la toate aceste subiecte, dar totuși, în același timp, nu suntem potriviți pentru împărăția cerurilor și societatea sfinților îngeri.

Să ascultăm cu toții sfatul din Matei 23:23. „*pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.*” Da, trebuie să obținem înțelegerea corectă din Scripturi despre adevărurile prezente de astăzi, dar să primim și experiența unei „vieți ascunse cu Hristos în Dumnezeu”. Romani 2:23. Mai mult decât corect spune: „*Tu, care te fălești cu Legea, necinstești pe Dumnezeu prin călcarea acestei Legi?*”

Hristos Lumina Lumii pg. 253 spune: „*Isus nu avea nimic de a face cu diferitele învățături care aduceau despărțire între iudei. Lucrarea Lui era să prezinte adevărul.*” Ne ocupăm de aceste probleme așa cum a făcut Hristos? Sau permitem problemelor să ne împiedice să intrăm și să prezentăm „Adevărul”? Tit 3: 9 ne avertizează să evităm întrebările „conflictuale”, „întrebările nebune, de înșirările de neamuri, de certuri și ciorovăieli privitoare la Lege, ferește-te, căci sînt nefolositoare și zădarnice.” Vezi, de asemenea, 2 Timotei 2:23 și 1 Timotei 6: 5. Cred că mărturia vieții lui Hristos vorbește bine despre diferitele probleme ale disensiunii zilei. Mă întreb ce ne-ar spune Hristos tuturor astăzi! Când prima „problemă” a predării totale a inimii nu a fost îndeplinită în practică, El părea să treacă cu vederea problemele periferice.

Cu toții putem citi despre asta în povestea samariteanului, a femeii de la fântână sau a femeii prinse în adulter, sau mai bine și poate mai ușor de văzut este întâlnirea cu Nicodim. Aici Isus, merge „direct la subiect”. Nicodim venise la Hristos cu dorința de a discuta cu el problemele autorității sale și ale misiunii sale. Cu toții putem citi despre acest lucru în Hristos Lumina Lumii pp. 167-177, dar să o condensăm într-un scurt paragraf de la pagina 171.

“Nicodim venise la Domnul cu gândul să aibă o discuție cu El, dar Isus i-a vorbit despre principiile fundamentale ale adevărului. El i-a spus lui Nicodim: Nu de cunoștințe teoretice ai nevoie atât de mult, ci de renaștere spirituală. Nu trebuie să-ți satisfaci curiozitatea, ci să ai o inimă nouă. Trebuie să primești o viață nouă de sus, înainte de a putea aprecia lucrurile cerești. Până când nu se produce această schimbare, care face toate lucrurile noi, **nu-ți va**

produce nici un bine salvator să discuți autoritatea sau misiunea Mea. Vedeți contrastul dintre cunoștințele teoretice și regenerarea spirituală? Între a ne satisface curiozitatea și a avea o inimă nouă? Aici continuă luptele și astăzi. Mulți suferă de experiența de a deține cunoștințe teoretice și de a-și satisface curiozitățile, cu privire la toate problemele periferice, în timp ce nu au o experiență adevărată, vie și durabilă în Iisus Hristos.

Vedeți, Iisus a spus că nu ar produce **nici un bine salvator** a discuta despre „autoritatea” Sa sau despre „misiunea” Sa, cu excepția cazului în care „rezultatul” real al unei vieți complet predate ar fi existat. Lucrarea inimii trebuie să devină marea afacere a vieții. Orice altceva ar trebui și trebuie să-i fie subordonat. Aceasta e problema! Există astăzi probleme care trebuie rezolvate direct, dar ele nu vor fi niciodată rezolvate în modul corect decât dacă suntem noi înșine într-o relație vie cu Hristos așa cum a fost Hristos cu Dumnezeu atunci când El s-a ocupat de probleme similare.

Câți dintre noi s-ar fi ocupat de oricare dintre cele patru subiecte menționate până acum, așa cum a făcut Hristos? Probabil niciunul dintre noi! Acest lucru ar trebui să ne pună pe toți în genunchi, la poalele Calvarului, până când vom obține ceea ce ne va permite să rezolvăm toate problemele așa cum a făcut Hristos, cu înțelepciunea lui Dumnezeu și nu a omului.

Dacă cineva dintre noi ar avea ocazia unui interviu față în față cu Hristos astăzi, indiferent dacă am fi un înalt oficial al bisericii sau șeful unui minister independent sau un laic, ce ne-ar spune Hristos? Ar discuta Hristos cu noi diferitele probleme de azi?

Sau ar merge direct la „Problemă”? Ar spune El că „Eu” este încă viu și prezent în viața noastră, în căsătoriile noastre, în familiile noastre, în bisericile noastre și / sau în slujirile noastre? Prieteni, dacă nu am găsit practic în viața noastră cum să avem încredere într-o Putere mai mare decât noi înșine, în fiecare zi, în fiecare oră, moment cu moment, cum vom rezolva problemele așa cum le-a tratat Hristos?

Aș dori să împărtășesc două experiențe care ne pot ajuta să deschidem ochii. Prima a fost o conversație telefonică cu un înalt oficial al bisericii. Am sunat dorind să construim o punte de legătură prin comunicare. Dar din primele câteva minute a fost evident că, dacă nu văd diferitele chestiuni în felul lui, care era desigur calea „corectă”, nu ar putea exista cooperare în aducerea Evangheliei practice multor suflete care au nevoie de ajutor. M-a durut inima pentru omul care actua dintr-o poziție politică, în loc de a fi impulsionat de un principiu evanghelic. A avut puțină sau deloc îngrijorare pentru mine ca și individ, așa cum ar fi dorit Hristos. Întregul obiectiv se învârtă în jurul sistemului, dar prieteni, când sistemul devine mai important decât oamenii, nu ne-am pierdut direcția? M-am gândit în sinea mea, iată un om care ar trebui să reprezinte blândețea și smerenia lui Hristos. Iată un bărbat care ar trebui să fie la fel de sensibil față de fiecare suflet individual ca și Hristos față de paralic, lepros, orb și femeia de la fântână. Hristos nu i-a întrebă niciodată unde se aflau pe ierarhia sistemului.

Nu, îngrijorarea Sa era pentru ei și pentru unirea lor cu tatăl Său. Aceasta a fost lucrarea Sa, aici a inclus pe toată lumea. Toți am face bine să aflăm că „*Simpla descendență din Avraam nu avea nici o valoare. Fără o legătură spirituală cu el, care s-ar fi descoperit în manifestarea aceluiasi spirit și săvârșirea aceluiași fapte, ei nu erau copiii lui.*” Hristos Lumina Lumii pg. 432

Este trist și sfâșietor pentru mine să spun că, în această conversație, descendența liniară era evidentă, dar legătura spirituală nu era evidentă. Preocuparea lui pentru mine nu era legătura spirituală, nu, ci doar descendența liniară. Dar din nou ni se spune că „Descendența din Avraam era dovedită nu prin nume și legături de rudenie, ci prin asemănarea în caracter.”. Hristos Lumina Lumii pg. 432

Prieteni, nu trebuie să preamărim biserica pe care Hristos a înviat-o, ci Hristosul care a înviat biserica. Nu sunt împotriva autorității ecleziastice, dar istoria dovedește că îl avem pe Iisus care ne avertizează să ne temem când autoritatea ecleziastică devine autoritate.

A doua mea experiență a fost cu liderul unui minister independent. Condusem o serie de întâlniri într-un alt stat și acest individ s-a apropiat de mine dorind să discute despre o „lumină nouă” pe care o avea.

În 15 minute devenea evident că, dacă nu vedeam această problemă în lumina lui, nu eram condus de Dumnezeu și el mă respingea ca un adevărat căutător al adevărului. M-am gândit în sinea mea, este acesta singurul indicator

care va fi folosit pentru mine, dacă îl văd în felul tău? Cât mă durea inima pentru acest om. El lucra doar dintr-o poziție de cunoaștere teoretică și singura lui preocupare era dacă aş vedea-o în felul său. I-am pus două întrebări. În primul rând, ce ai fi făcut cu Ioan Botezătorul? Ştiţi că El a crezut că Hristos va veni în toată slava Sa așa cum va face El la a doua venire. Aici, Ioan Botezătorul a interpretat greşit prima venire a lui Hristos. L-ai fi dat afară pentru că nu l-a văzut în toată lumina lui?

A doua întrebare a fost ce ar fi făcut cu Martin Luther. Deşi Dumnezeu i-a dat o mare lumină și a făcut o lucrare extraordinară prin Luther, el a crezut în continuare în transsubstanțializare. L-ai fi dat și pe Martin Luther afară? Apoi i-am citat Hristos Lumina Lumii pg. 275, din care voi cita doar o parte

“Cea mai mare eroare a minții omenești în zilele lui Hristos era aceea că o simplă cunoaștere a adevărului constituie neprihănirea. În toată experiența omenească, s-a dovedit că o cunoaștere teoretică a adevărului nu este îndestulătoare pentru mântuire.”

Deşi acest individ ar fi putut avea un tratament „blând” față de mine și de alții care nu vedeau lucrurile ca în felul lui, el era antagonist și nu creștin. „Adevărul” său nu a împiedicat ca „Eul” să se ridice și să-i răstignească pe alții care nu vedeau ca și el. Eul se manifesta în chestiuni religioase, dar nu existau dovezi că ar fi adus adevărul în viața practică. În același citat ni se spune că „oamenii își pot mărturisi credința în adevăr; dar, dacă acesta nu-i face sinceri, amabili, răbdători, îngăduitori și cu un caracter ceresc, el este un blestem pentru ei și, prin influența lor, este un blestem pentru lume”.

Prieteni, înclinațiile religioase ale acestor două persoane erau la fel de periculoase! După părerea mea, niciunul dintre cei care erau în contact cu mine nu se uita constant la Iisus pentru a primi ordinele sale, ca un slujitor care se uită la stăpânul său și întreabă ce vrea să facă cu mine.

Amândoi păreau să rateze ideea întregii Evanghelii, care este „îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos”. Romani 13:14. Niciunul dintre ei, în contactul cu mine, nu a avut o experiență actuală de a fi „grabnic la ascultare și incet la vorbire”. Iacov 1:19.

Fiecare își desfășura presupusul creștinism în puterea cărnii; mai degrabă decât în puterea spiritului. Deci, ce trebuie să-mi ofere în esență? Mult mai puțin decât oferă lumii? În 2 Timotei 3: 5 suntem avertizați despre aceia, „avînd doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea”.

Nu mă voi îndepărta de ei ca și indivizi, dar trebuie să mă îndepărtez de înclinația lor față de religie și să mă îndrept spre o evanghelie practică care îmi dă putere să trăiesc **deasupra eului și a păcatului**, precum și să înțeleg problemele pertinente ale zilei. Pilda celor cinci fecioare neînțelepte și a celor cinci fecioare înțelepte este un bun avertisment pentru noi toți astăzi. Fecioarele neînțelepte aveau o cunoaștere teoretică a adevărului (problemei), dar fecioarele înțelepte puseră adevărul în practică. Ele câștigaseră puterea și harul care vin prin sfințirea adevărului.

Mulți dintre noi suntem încă dezechilibrați, mărturisim credința în adevărul prezent, dar ținem aceste adevăruri prezente în nedreptate. Să mergem dincolo de simpla abordare a problemelor și să intrăm în „Problema”, care este o soluție în Adevăr atât din punct de vedere intelectual, cât și spiritual. Aceasta este „Problema”, Dumnezeu să ne ajute pe toți să o vedem și să o trăim!